

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.5.2019.DP

Warszawa, 12 czerwca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/33/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa piętrowego łóżka KOMI KM 15, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 18 stycznia 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr D/KA.BN.8361.2.2019, dotyczący piętrowego łóżka KOMI KM 15 (dalej jako: „łóżko”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie. Kontrola została przeprowadzona w związku z otrzymaniem przez Prezesa UOKiK zawiadomienia od słoweńskiego organu nadzoru rynku, z którego wynikało że łóżko może nie spełniać wymagań punktów 4.1.1 i 4.1.4 normy PN-EN 747-1:2012+A1:2015 *Meble -- Łóżka piętrowe i łóżka wysokie -- Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości* (dalej jako „norma”).

Zakwestionowany produkt to łóżko piętrowe o wysokości całkowitej 1660 mm, długości 2425 mm i szerokości 950 mm, z zamontowaną pod podstawą łóżka szafą oraz biurkiem. Łóżko jest wyposażone w barierkę zabezpieczającą biegnącą wokół jego podstawy, z przerwą na otwór dostępu o szerokości 400 mm, umiejscowiony na jednym z krótszych boków łóżka. Odległość między górną krawędzią barierki zabezpieczających a górną krawędzią podstawy łóżka wynosi 282 mm. Znajdujące się w obszarze dostępu przestrzenie, między listwami barierki zabezpieczającej a ramą łóżka, mają wysokość 60 mm. Na szczycie barierki brak jest pionowo wystających elementów. Dno łóżka wykonane jest z płyty z okrągłymi otworami zabezpieczonymi przewiewnymi zaślepkami z tworzywa sztucznego. Na jednym z krótszych boków łóżka pod otworem dostępu znajduje się zintegrowana z konstrukcją pionowa drabinka o szerokości stopni 400 mm. Odległość od podłogi do górnej powierzchni pierwszego stopnia wynosi 320 mm, a odległość między najwyższym stopniem a podstawą łóżka w otworze dostępu wynosi 300 mm, tak samo jak odległość między górnymi krawędziami dwóch kolejnych stopni. Odslonięte krawędzie płyt i naroża barierki zabezpieczającej, dostępne w trakcie normalnego użytkowania bez zaokrągleń lub odpowiednich szfzowań, posiadają ostre krawędzie.

Na dnie łóżka umieszczono naklejkę zawierającą informację o treści: „*Uwaga!!! Maksymalna grubość materaca 120 mm*” w języku polskim oraz kilku językach obcych.

Na opakowaniu produktu umieszczono m. in. następujące informacje:

- „*KOMI System 15*”,
- znak towarowy MEBLAR,
- <http://www.meblar.com.pl>,

Do produktu dołączono instrukcję obsługi zawierającą m.in. informacje:

- „*system KOMI*”,

- „KM 15 3/3”,
- rysunek łóżka z oznaczeniem wymiarów użytkowych,
- instrukcję montażu w formie graficznej,
- wykaz elementów montażowych i narzędzi oraz wymiary elementów drewnianych,
- instrukcję użytkowania łóżka (poprzedzoną nagłówkiem „*ważne dokładnie przeczytać – zachować na później*”).

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa łóżka piętrowego KOMI KM 15 w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że łóżko może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, z uwagi na umiejscowienie otworu dostępu i drabinki na jednym z krótszych boków łóżka, podczas gdy zgodnie z punktem 4.1.4 normy, łóżko wysokie powinno być wyposażone w ciągłą barierkę bezpieczeństwa dookoła całego łóżka, z wyjątkiem otworu dostępu, który powinien być umieszczony wyłącznie na jednym z dłuższych boków. Ponadto produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa ze względu na brak zaokrągleń lub odpowiednich sfazowań odsłoniętych ostrych krawędzi płyt i wysuniętych narożników barierki zabezpieczającej, znajdujących się w obszarze dostępu użytkownika, co jest niezgodne z wymaganiami 4.1.1 normy.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 12 lutego 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżka. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie łóżkiem, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby łóżek posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez

łóżko, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Pismem z 27 lutego 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem łóżka i że posiada na stanie magazynowym 45 egzemplarzy tego produktu, zaś dystrybutorzy posiadają kolejne 24 sztuki i po otrzymaniu zwrotów strona postępowania podejmie decyzję co do ich likwidacji. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych reklamacji dotyczących łóżka. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zestawienie sprzedaży 820 sztuk łóżka w latach 2015-2019, listę dystrybutorów łóżka oraz oświadczenia dystrybutorów łóżka o liczbie sztuk produktu posiadanych na stanie magazynowym lub ich nieposiadaniu.

Pismem z 15 marca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy wszystkie 820 sztuk łóżek wskazanych w zestawieniu sprzedaży zostało sprzedanych przedsiębiorcom wskazanym na przekazanej liście, czy też część z nich została sprzedana konsumentom oraz do wskazania cen jednostkowych, po jakich łóżka były sprzedawane. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów o liczbie posiadanych łóżek lub ich nieposiadaniu oraz doprecyzowania dwóch z przekazanych oświadczeń. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazał, że zasadne jest zamieszczenie na stronie internetowej należącej do strony postępowania ogłoszenia zawierającego opis zagrożenia powodowanego przez łóżko oraz wskazanie przedziału czasowego, w którym produkt był sprzedawany oraz wezwał stronę postępowania do skontaktowania się z jednym z dystrybutorów łóżka, w celu usunięcia z jego strony internetowej oferty tego produktu.

Pismem z 29 marca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że w latach 2014-2019 sprzedaż łóżka była kierowana wyłącznie do przedsiębiorców oraz że obecnie posiada na stanie magazynowym 69 łóżek, w tym 2 egzemplarze zabezpieczone przez inspektorów Inspekcji Handlowej i że przekaże 67 łóżek do utylizacji. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zestawienie sprzedaży w latach 2014-2019, oświadczenia dystrybutorów, dowody nadania listów do dwóch dystrybutorów, z którymi stronie postępowania nie udało się nawiązać kontaktu, wydruk ze strony internetowej z ogłoszeniem dla konsumentów, zestawienie wycofanych łóżek oraz faktury korygujące potwierdzające ich zwrot przez dystrybutorów.

Pismem z 12 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że ogłoszenie zamieszczone na stronie internetowej należącej do strony postępowania nie zawiera opisu zagrożeń stwarzanych przez łóżko, w związku z czym wezwał do jego uzupełnienia, a także do

przekazania brakującego oświadczenia dystrybutora o liczbie posiadanych łóżek lub ich nieposiadaniu na stanie magazynowym.

Pismem z 25 kwietnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła o braku możliwości skontaktowania się z jednym z dystrybutorów, pomimo podjęcia ponownej próby. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruk ze strony internetowej zawierający uzupełniony komunikat dla konsumentów, oświadczenie dystrybutora o nieposiadaniu łóżek, protokół zniszczenia 67 łóżek oraz kartę przekazania odpadu.

Pismem z 8 maja 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że w zestawieniu sprzedaży przekazanym wraz z pismem z 27 lutego 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że w latach 2015-2019 wprowadziła na rynek 820 sztuk łóżka, natomiast w zestawieniu sprzedaży przekazanym wraz z pismem z 29 marca 2019 r., że w latach 2014-2019 wprowadziła na rynek 1178 przedmiotowych łóżek. W związku z powyższym, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania, czy wprowadzała przedmiotowy produkt na rynek przed rokiem 2014 i czy liczba 1178 obejmuje wszystkie sprzedane egzemplarze (i czy w tej liczbie zawierają się 24 łóżka zwrócone w toku postępowania administracyjnego przez dystrybutorów).

Pismem z 13 maja 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że w latach 2014-2019 wprowadziła na rynek 1178 łóżek, w tym 24 łóżka zwrócone przez dystrybutorów w toku postępowania administracyjnego, oraz że sprzedaż łóżka nie była prowadzona przed rokiem 2014.

Pismem z 21 maja 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw. (brak zwrotki z 10 KPA).

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie wprowadził piętrowe łóżko KOMI KM 15 na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność

polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu produktu umieszczono zarejestrowany znak towarowy „MEBLAR” zgłoszony przez stronę postępowania (numer zgłoszenia 183501, numer prawa wyłącznego 126594). Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem łóżka.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 747-1+A1:2015-08 *Meble. Łóżka piętrowe i łóżka wysokie. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa łóżka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Kontrola strony postępowania została przeprowadzona przez inspektorów Inspekcji Handlowej w związku z otrzymaniem przez Prezesa UOKiK zawiadomienia od słoweńskiego organu nadzoru rynku, z którego wynikało że łóżko może nie spełniać wymagań punktów 4.1.1 i 4.1.4 normy. Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego łóżka stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz próby użytkowej, w wyniku których inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że produkt może stwarzać

zagrożenie dla użytkowników, z uwagi na umiejscowienie otworu dostępu i drabinki na jednym z krótszych boków łóżka, podczas gdy zgodnie z punktem 4.1.4 normy, łóżko wysokie powinno być wyposażone w ciągłą barierkę bezpieczeństwa dookoła całego łóżka, z wyjątkiem otworu dostępu, który powinien być umieszczony wyłącznie na jednym z dłuższych boków.

Powyższa nieprawidłowość stwarza zagrożenie upadku użytkownika podczas przemieszczenia się w pozycji stojącej do obszaru dostępu w celu zejścia z łóżka, co może skutkować uszkodzeniami ciała w postaci złamań, zwichnięć i stłuczeń. Ponadto produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa ze względu na brak zaokrągleń lub odpowiednich sfazowań odsłoniętych ostrych krawędzi płyt i wysuniętych narożników barierki zabezpieczającej, znajdujących się w obszarze dostępu użytkownika, co jest niezgodne z wymaganiami 4.1.1 normy. Wymieniona wyżej nieprawidłowość stwarza zagrożenie dla użytkownika; ostre krawędzie i narożniki mogą bowiem spowodować otarcia lub przecięcie skóry.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek w latach 2014-2019 1178 łóżek poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania wycofała z rynku 24 łóżka i dokonała ich utylizacji wraz z 43 egzemplarzami produktu posiadanymi przez nią na stanie magazynowym, a ponadto zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat dla konsumentów zawierający opis zagrożenia stwarzanego przez łóżko. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. zestawienia sprzedaży łóżek, oświadczenia dystrybutorów o ilości posiadanych łóżek lub ich nieposiadaniu na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające zwrot łóżek, protokół utylizacji, karta przekazania odpadów oraz wydruk ze strony internetowej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez łóżko, co stanowi przesłankę do

umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość łóżek wprowadzonych na rynek była niewielka, brak było skarg konsumentów lub reklamacji dotyczących łóżka, a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonanym naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, a waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to,

że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Fabryka Mebli „MEBLAR” Maria i Franciszek Sołtysik spółka jawna z siedzibą w Baranowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania

wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak